Admont, Mitte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25972
Copyright: Admont, Benediktinerstift

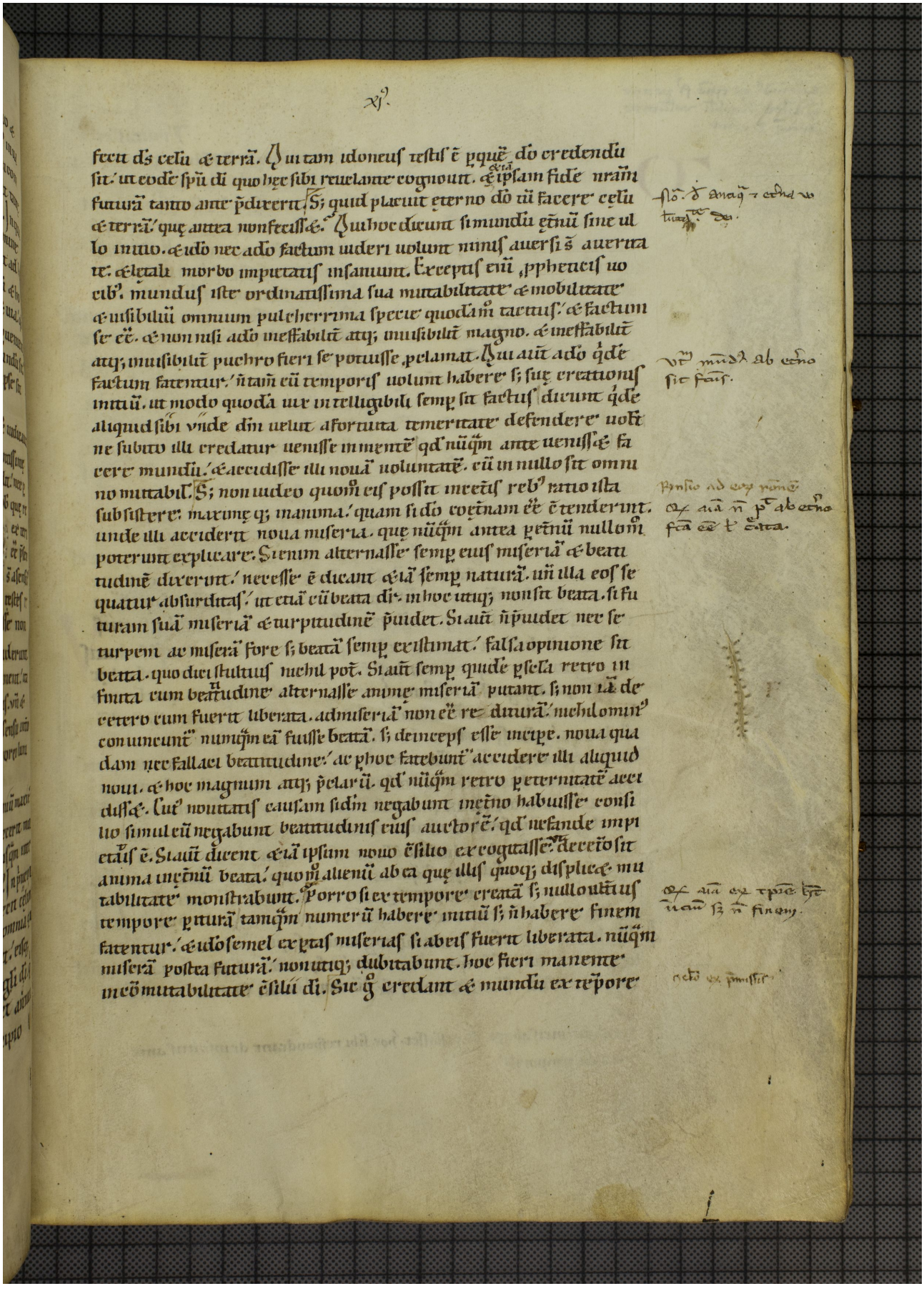

xj.

fecit ds celu & terrā. Quis tam idoneus testis ē pquē dō credendū
sit. ut eodē spū di quo hec sibi reuelante cognouit. & ipsam fide nrām
futurā tamo ante pdixerit. S; quid placuit eterno dō ut facere celu
& terrā. quę antea nonfecisse. Quibus dicunt si mundu ētnū sine ul
lo initio. & ado nec ado factum uideri uolunt minus auersis ꝫ auersa
re. & letali morbo impietatis insanium. Excepis enī, ppheticis uo
cib. mundus iste ordinatissima sua mutabilitate & mobilitate
& uisibiliū omnium pulcherrima specie quodā m tactus. & factum
se ee. & non nisi ado ineffabilī atq; inuisibilī magno. & ineffabilī
atq; inuisibilī pulchro fieri se potuisse. pclamat. Quis aūt ado q̄dē
factum fatetur. ñ tam eū temporis uolum habere s; suę creationis
initiū. ut modo quoda uic intelligibili semp sit factus. dicunt q̄dē
aliquid sibi vnde dñs uelut afortuita temeritate defendere uolit
ne subito illi credatur uenisse in mentē q̄d nūq̄m ante uenisse & fa
cere mundū. & accidisse illi nouā uoluntatē. eū in nullo sit omnu
no mutabil. S; non uideo quom eis possit ineptus reb ratio ista
subsistere. maxime q; maxima. quam si dō coetnam ee tenderint.
unde illi acciderit noua miseria. quę nūq̄m antea pētnū nullom
poterunt expliare. Sternum alternasse semp eius miseriā & beati
tudinē dixerunt. necesse ē ducant & iā semp naturā. uñ illa eos se
quatur absurditas. ut etiā eū beata dī. in hoc utiq; non sit beata. si fu
turam suā miseriā & turpitudinē pudet. Si aūt ñ pudet nec se
turpem ac miseriā fore s; beatā semp existimat. falsa opinione sit
beata. quo diu stultus nichil pot. Si aūt semp quidē pfecta retro in
finita cum beatitudine alternasse animę miseriā putant. s; non iā de
cetero cum fuerit liberata. admiseriā non ee re- diturā. nichilomin
conumerant numq̄m eā fuisse beatā. s; deincepsse incipe. noua qua
dam nec fallaci beatitudine. ac phoc fatebunt accidere illi aliquid
nouū. & hoc magnum atq; pclarū. q̄d nūq̄m retro peternitate acci
disse. Cui nouitatis causam sicdm negabunt ineptio habuisse. consi
lio simul eū negabunt beatitudinis eius auctorē. q̄d nefande impi
etatis ē. Si aūt dicent & iā ipsum nouo ēsilio excogitasse. & ecetio sit
anima inētnū beata. quo m alienū ab ea quę illis quoq; displicę mu
tabilitate monstrabunt. Porro si ex tempore creatā s; nullo ultius
tempore futurā tam q̄m numerū habere initiū s; ñ habere finem
fatentur. & ado semel exptas miserias si abeis fuerit liberata. nūq̄m
miseriā postea futurā. non utiq; dubitabunt. hoc fieri manente
ineō mutabilitate ēsilii di. Sic g credant & mundū ex tempore